

MEGFÉR EGYMÁSSAL ZENE ÉS JOGTUDOMÁNY

*Hatévesen kezdett el gitározni, egyenes út vezetett a Zeneakadémiára.
De akkor hogy került a Fővárosi Törvényszékre? Rimaszécsi János
a Zeneakadémia elvégzése mellett jogi diplomát is szerzett, mostanában
pedig újabb kihívások elé néz.*

Bírósági ügyintézőként dolgozott akkor Rimaszécsi János, amikor beválasztották a La femme 50 tehetséges magyar fiatal programjába, de ma már bírósági fogalmazóként tevékenykedik. Nem szeretne itt megállni, közeljövőjét bírósági titkárként képzei el, a kinevezéshez a minap abszolválta második szakvizsgát követően a harmadikat is teljesítenie kell május végén. Nem kis dilemma egy ilyen döntés: ügyintézőként több

aláírási joggal rendelkezett, titkárként viszont egyszer majd bíró válhat belőle. Utóbbi mellett érvelt mentora, Darák Péter, a Kúria elnöke is, így a továbblépés mellett döntött.

Számos jogi területbe belekóstolt már Rimaszécsi János bírósági karrierje során, foglalkozott például polgári és büntetőjoggal, valamint a Kúrián közigazgatási joggal. Itt, a legfelsőbb bíróságon háromszor pályázott meg sikeresen doktoranduszgyakornoki posztot,

amelynek keretében fél-fél évre mint kirendelt bírósági fogalmazó heti egy napot töltöhetett a Kúrián. „Fantasztikus szakmai élmény volt belekóstolni a kúriai milióba, ahol komoly ügyekben készítettem határozattervezeteket. Negyedjére azért nem pályáztam, mert a szakvizsga minden kapacitásomat lefoglalja” – mondja Rimaszécsi János, aki több területen is jeleskedik.

Adta magát a bírósági út

Eredetileg a zene szerelmese volt, hatévesen kezdett el gitározni, elszántsága és tehetsége pedig a Zeneakadémiáig repítette. Másodévesen viszont úgy érezte, másfajta kihívásra is vágyik, és félve ugyan, de megmondta a tanszékvezetőnek, hogy a gitár mellett jogot is szeretne tanulni. A felvételi idején még nem körvonalazódott ugyan benne, hogy mit is akar kezdeni a jogi képzéssel, tehetsége rövid időn belül megmutatkozott. A zenei versenyeket felváltották a jogi témájúak, az Országos Andrès Segovia Gitárverseny első díja mellé újabbak társultak: megnyerte az EU Negotiation Moot Tárgyalási Szimulációs Verseny Tanácsi Napját, ahol tagállami képviselőként kellett érvelnie – a díjjal brüsszeli tanulmányút járt. A zenéről azonban nem mondott le, és amellett, hogy folyamatosan építi jogi karrierjét, tanít a budaörsi Leopold Mozart Zeneiskolában is, illetve volt tanára, Eötvös József gitárművész felkérésére az Eötvös Zeneművészeti Tehetségsegítő Alapítványban kuratóriumi tagságot is vállalt. Ez nagy megtiszteltetés számára.

Amikor arról kérdezem, miért nem az üzleti világban próbálta ki magát, elmeséli, hogy fél évig dolgozott ugyan gyakornokként egy ügyvédi irodában, számára a szakma csúcát már akkor is a bíróság jelentette. Először még gyakornokként, az egyetem alatt érkezett a Fővárosi Törvényszékre, „így adta magát a bírósági út” – mondja úgy, mintha ez tényleg természetes lenne. Pedig ismeretség nélkül vágott neki a szakmának.

Jelenleg – egy sikeres pályázat eredményeként – az Országos Bírósági Hivatal Magyar Igazságügyi Akadémia főosztályának Tudományszervezési és Dokumentációs

Osztályán dolgozik, ahol a tudományos élettel foglalkozik. Munkájába ugyanúgy beletartozik a kutatási kérelmek véleményezése, mint a konferenciaszervezés. Emellett immár második éve a Doktoranduszok Országos Szövetsége Jogtudományi Osztályának elnöke, és harmadik éve a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Államkutatási és Fejlesztési Intézetének kutatója, ahol a Cservák Csaba docens által vezetett demokrácia-kutatócsoportban a jó állam ismérveit kutatja. A zenetanítás mellett pedig doktoranduszként alkotmányjogot oktat a Károli Gáspár Református Egyetemen.

Alakítani a világ menetén

Láthatjuk tehát, hogy félévről félévre változik tevékenysége, így a tapasztalatok sora is hosszú: amikor például peres ügyszakban volt, tárgyalásokon vezetett jegyzőkönyvet, ítélet- és végzéstervezeteket írt, egy jól működő fogalmazó ugyanis a bíró asszisztenseként is dolgozik. „Ha az ember eltölt egy évet bírósági titkárként, és betölti a 30. életévét, benyújthatja bírói pályázatát” – mesél a jövőbeni tervekről Rimaszécsi János, amikor pedig arról faggatom, mennyire számít kuriózumnak az, hogy ő jó eséllyel harmincévesen már pályázhat, elmondja: inkább 33-34 évesen adják erre a fejüket kollégái.

A döntésben, hogy a bíróságon dolgozon, motiválta az a fajta szakmai színvonal, amelyhez hasonlóval sehol máshol nem találkozott. Elsősorban azonban a bírói függetlenség ösztönzi, „a bíró csak a törvényeknek és a lelkiismeretének van alárendelve, ítélkezési tevékenységében utasíthatatlan, megvan tehát a lehetősége arra, hogy alakítson a világ menetén, jó irányba terelje azt, ami nagyon kevés szakmában képzelhető el, talán még az orvosok esetében van ez így”. És ami szimpatikus, nem tesz különbséget például a kis értékű és a nagyobb volumenű ügyek között. „Az ítélet súlya mindig azonos, nem lehet különbséget tenni” – vallja Rimaszécsi János. Úgy véli, a jogrendszer működésére hatással van a bíró, általa válik ugyanis az írott betű joggá és kötelezettséggé, ezért nagyon fontos a bírói tevékenység minősége.

INFO

Dr. Rimaszécsi János

II. évad

Mentor: Dr. Darák Péter

A zene és a jog szerelmese. Zeneakadémiai tanulmányai mellett már másodévesen felvették a Fővárosi Törvényszékre, később pedig a Fővárosi Ítéletábrára jogászgyakornoknak. Döntenie kellett azonban, hogy a zenét vagy a jogot fogja teljes erőbedobással művelni. Gyakornoki ideje alatt több bírót is megismert, akiknek egyénisége nagy hatást gyakorolt rá – így Czine Ágnes alkotmánybíró. Azóta is arra készül, hogy bíró lehessen. A tehetségprogram eredményeképpen bekerült a Kúria doktori kutatóprogramjába, ahova további két alkalommal is sikerrel pályázott.

*Félve ugyan,
de megmondta
a tanszékvezetőnek,
hogy a gitár mellett
jogot is szeretne
tanulni...*

A tehetségprogram a mentoron kívül ismertséget is adott neki, korosztályában nagyon sokan megismerték munkáját, de más mentorokkal, így Czine Ágnes alkotmánybíróval is nagyon jó viszonyt sikerült kialakítania. „A környezetemben azt látom, ha valaki nyitott a világra, és megvan az igénye az alkotásra, megtalálják a lehetőségeket” – mondja Rimaszécsi János. Még akkor is, ha nem sikerül minden. Még neki sem. „Egy amerikai kutatópszichológus készített egyszer egy negatív önéletrajzot: a csillogó cv-eket olvasva ugyanis azt hihetjük, hogy kevesek vagyunk, pedig ha az illető leírná azt, mi minden nem sikerült neki, akkor a lista talán hosszabb is lenne, mint az eredeti. Számos pályázatom volt sikertelen, mégis mindig újra próbálkozom.”

Takács Erzsébet

Egyetem, szerelem, gyerek

De miért vette az irányt a zenei képzéstől a jog felé? Elárulja: mindig is nagyon érdekelte a történelem, bár bevallja, nem volt ő mindig jó tanuló. Párhuzamosan végezte a jogi és a zeneművészeti egyetemet, amitől akkor sem hátrált meg, amikor figyelmeztették, hogy a kettő nem fog egyszerre működni. Élvezi, hogy a zenélés, a zenei oktatás egy teljesen másfajta szellemi kihívást jelent, és persze tudja, koncertező művészként 8–10 órát kellene gyakorolnia naponta, így megmaradt számára a tanítás.

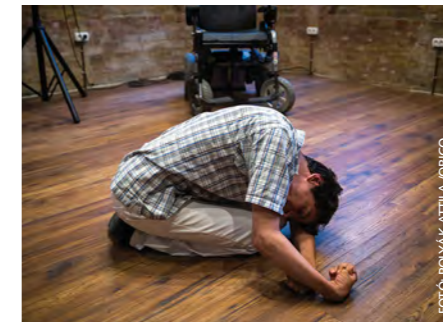
Magánéletében sem az állandóság a fő jellemző, októberben megszületett ugyanis András nevű kisfia. „Hazudnék, ha azt mondanám, hogy annyit tudok a gyermekemmel lenni, amennyit szeretnék, de szerintem ezzel mindenki így van, bármilyen szakmában dolgozzon is” – árulja el. Feleségével egyetemi szerelem az övék, Rimaszécsi János volt a Zeneakadémia Hallgatói Önkormányzatának elnökhelyettese, kedvese pedig a titkár. Mellette fejlődtek tehát a megélt szakmai sikerei, végigigzulta vele a vizsgákat, éppen ezért régóta tudják, a legfontosabb, hogy minőségi időt töltsenek együtt. „Az első jogi versenyemet éppen azon a napon nyertem meg, amikor elindult a kapcsolatunk, így az a szakmai karrieremmel párhuzamosan fejlődött.

„A környezetemben azt látom, ha valaki nyitott a világra, és megvan az igénye az alkotásra, megtalálják a lehetőségeket.”

NEM VÁR TAPSRA

Megyünk a budapesti Ráday utcában. Pontosabban Tóth Karcsi a kerekesszékekével gurul. Tulajdonképpen egy kocsmában találkoztunk volna, bentről láttam az ablakon át, hogy megérkezik, kimentem szólni, hogy már itt vagyok.

Karcsi azt kérte, intézzem el a kocsmában, hogy tegyék fel a rámpát, mert nem tudja magát feltornáztatni két lépcsőfokon. Mondtam, telt ház van, egymás szavát se hallanánk. Jó, értett egyet, keressünk másikat, minden helyet ismer a kilencedik kerületi bulinegyvedben. Péntek este volt – és mindenütt telt ház. Na, a legegyszerűbb, ha hozzá megyünk, a kollégiumba, ahol lakik, legyintett. Ott csönd van.

Találkozás egy ismeretlennel

Így aztán megyünk a Ráday utcában a Kálvin tér felől a Bakáts tér irányába. Lődörgők és teraszok között kacsázunk. Elmegy mellettünk egy középkorú nő, néhány lépés után visszafordul.

„Ne haragudjon, hogy megszólítottam! Maga a... nemadomfeles?” „Aha” – mondja szeré-

Varga Krisztina:
ÉBREDÉS című darab

FOTÓ: PÁL ANNA VIKTORIA